

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 828/2024
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ромчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Сектор за материјалне ресурсе – Управа за општу логиистику – Дирекција за услуге стандарда – Војна установа "Дедиње", коју заступа Војно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4323/2023 од 15.11.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4323/2023 од 15.11. 2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4323/2023 од 15.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1446/22 од од 23.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљи на име накнаде штете по основу разлике између исплаћеног војног додатка од 15% обрачунатог на основну плату нижу од минималне зараде и војног додатка од 15% обрачунатог на основну плату у висини минималне зараде за период од 01.04.2019. године до 30.11.2019. године исплати укупан износ од 10.922,88 динара, са законском затезном каматом која доспева на начин наведен у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да на досуђене износе из става другог изреке за тужиљу уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и доприносе за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиљи на име

трошкова парничног поступка исплати износ од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, тужила је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 4323/2023 од 15.11.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 1446/22 од 23.05.2023. године у ставу 1, 2, 3 и 4 изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је доставила одговор на ревизију туженог.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужили на име разлике између исплаћеног војног додатка од 15% обрачунатог на основну плату нижу од минималне зараде и војног додатка од 15% обрачунатог на основну плату у висини минималне зараде за период од 01.04.2019. године до 30.11.2019. године. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиле усвојен заснована је на утврђеној чињеници да је тужена тужили обрачунавала и исплаћивала основну плату у износу нижем од минималне зараде, што је за последицу имало то да је тужена неправилно и незаконито обрачунавала тужили војни додаток од 15%. Одлука нижестепених судова заснована је на примени одговарајућих одредби Закона о раду (члан 111. став 1.) и Правилника о платама и другим новчаним примањима професионалних припадника Војске Србије ("Службени војни лист", бр. 28/11, 10/17, одредба члана 24. став 1.). Тужена уз ревизију није приложила другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 20.05.2022. године, а вредност предмета спора је 10.922,88 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић